

blaðið kann yvirliva, heldur blaðstjórin.

– Hjá okkum ræður tað um at vera so lokalir sum gjørligt, tí meira lokalt tiltakið hjá okkum er, størri áhuga hevur tað millum fólki í býnum. Vit hava t.d. ongan møguleika at fara at kappast við hini blaðini um landstíðindi, tí tað hava vit als ikki orku til. Vit hugsa um okkara egna part av landinum, og royna at dekkja hann so frægt vit kunnu, sigur Oliver Joensen.

Er framvegis grundarlag fyri at geva Norðlýsið út?

– Ja, tað er tað. Ahugin fyri blaðnum er stórir, og sjálvt um upplagið hjá okkum er minka (tá tað var mest var tað 2000 eintøk, nú er tað 1200, blóm.), so selja vit okkurt um 1000 blað í Klaksvík, og tá tað tilsamans eru umleið 1600 húsarhald, so koma vit í ein stóran part av heiminum, og okkara fátan er eisini, at blaðið verður lisið av stórum parti av klaksvík-tingum.

– Tað sum í stóran heldur blaðnum uppi eru lýsingarnar. Nú eru Sosialurin og sjálvt Dimmalætting farin at geva lýsingarnar burtur uttan kostnað, og tað verða vit helst eisini noyddar at fara undir, men vit hava sum er ómetaliga trúfastar lýsningar, sum viku eftir viku brúka okkara blað. Kanska vilja teir eisini stuðla blaðnum, men tað er ein stórir fyrirminur hjá teimum at lýsa hjá okkum, tí lýsingarnar síggjast væl, og teir kunnu altíð koma inn á gólvið við hugskotum, og so gera vit lýsingarnar fyri teir. Vit eru lagaligir, og eru eisini fegnir um góða sambandi vit hava við handlarnar í Klaksvík, sigur Oliver Joensen.

Sjálvur dámar Oliver Joensen væl starvið sum blaðstjóri, og hann ætlar sær at halda fram.

– Eg havi tað gott, og mær dámar væl hetta arbeiðið. Tað slepst ikki undan, at vit við hvørt fáa skeld fyrri tað sum vit skriva ella ikki skriva, men eg toli nógv av, og felli ikki í fátt av teirri orsök. Vit royna at gera okkara besta við tí orku vit hava.

Og fyrst og fremst ræður tað um at vera so lokalir sum gjørligt!

120 børn í stórum felagskóri

Ein stórir flokkur av børnum úr brøðrasamkomunum í Havn, Klaksvík og Gøtu vóru seinasta leygardag samansjóðaði til eitt stórt barnakór á barna- og sangmøti í Ebenezer í Havn

EYÐUN KLAKKSTEIN
JAN MÜLLER

Ein partur av barna- og ungdomsarbeidnum hjá brøðrasamkomunum í Havn, Klaksvík og Gøtu eru barna- og ungdomskórini, sum samkomurnar hava. Seinasta víkuskiftið savnaðust børn í 10 til 14 ára aldrinum í Havn til samveru, sangvenjing og møti.

– Vit høvdu eitt líknandi tiltak í Klaksvík í fjør, men tá vóru tað bert vit úr Havn og tey í Klaksvík sum savnaðust. Í ár var samkoman í Gøtu eisini við, og tiltakið var tí størri hesaferð, sigur Anna á Dul Mørkøre, sum hevði høvuðsábyrgdina av tiltakinum í Ebenezer seinasta víkuskiftið. Saman við Rúnu Sivertsen úr Klaksvík, Hergerð Jacobsen úr Gøtu og øðrum fólki tóku tey sær av tiltakinum í síni heild.

– Samkomurnar í Klaksvík, Gøtu og Havn hava gjøgnum allan veturin barnakór, sum eru til venjingar hvørja viku, og eitt endamál við at lata børnini hittast til eitt felagstiltak, er at geva teimum høvi koma at kenna hvønn annan. T.v.s. vit leggja dent á sangin, venjingarnar og orðið, tá vit

savnast, men gloyma ikki, at lata børnini hava eina hugnaliga samveru saman.

– Nógv av børnunum kenna frammanundan hvønn annan frá líknandi tiltøkum, og frá barnalegum á Zarepta. Tey sum ikki hava havt høvið at hittast aður, fáa tað so á hesum tiltakinum, sigur Anna á Dul Mørkøre.

Fingu innivist hjá privatfólki

Børnini úr Betesda í Klaksvík, Filadelfia í Gøtu og Ebenezer í Havn savnaðust í salinum í Havn fríggjakvöldið kl. 19.00. Út ímóti 50 børn komu úr Klaksvík, 30 úr Gøtu og fleiri enn 50 vóru úr Havn. Hjá øllum bar ikki til at vera alla tíðina, men tey allarflestu vóru við bæði fríggjakvöldið og leygardagin.

Tað fyrsta á skránni fríggjakvöldið var ein drekkamuður, og so var sangvenjing. Kórini høvdu hvør í sínum lagi vant nakrar sangir heima í sínum samkomum, aðrenn tey savnaðust, og tí snúði

venjingin fríggjakvöldið seg mest um at fáa samskipað øll trý kórini.

Kl. 22.00 var sangvenjingin liðug, og tá fóru børnini hvør í sína ætt. Allir gestirnir høvdu fingið innivist hjá privatfólki, og vertsfólkin vóru sjálvi og heintaðu børnini eftir sangvenjingina.

Leygarmorgunin høvdu børnini fri, og nógv av teimum nýttu høvi til at fara í býin ein túr. Kl. 14.00 hittust tey aftur í Ebenezer til endaligu venjingina aðrenn møti kl. 17.00. Síðsta hond varð lögð á sangirnar, sum felagskórið skuldi syngja á møtinum, ein drekkamuður var at fáa, og so var ein steður aðrenn møti.

Øll vóru væl nøgd

Kl. 17.00 var stóri salur í

Ebenezer fullur av fólki, sum vóru komin á barna- og sangmøti – og har vóru bæði stór og smá, børn og foreldur.

– Tey trý sangkórini sungu hvør í sínum lagi nakrar sangir, og so høvdu tey eisini eina felags framförslu við eina seks sangum. Fríggjakvöldið vóru børnini troytt eftir venjingarnar, men leygardagin møttu tey upp aftur við sama góða huga, og á møtinum góvu alt sum tey áttu, og tað ljóðaði eisini ómetaliga væl, sigur Anna á Dul Mørkøre.

Stóra kórið sang m.a. *Tina dýrd tú offraði, Hann rópti fullgjørt, Gestir her á fold og Gleði mín er at kenna Jesus*, sum kanska var best eydnaði sangurin.

– Sangirnir og kórini eru ikki øll líka væl kend, men

nógv av børnunum kenna hesi frá sínum egnum samkomum ella frá eitt nú frá barnalegum í Zarepta, sigur Anna á Dul Mørkøre.

Eftir møtið leygarkvöldið, har eitt ungdomskór úr Ebenezer eisini sang, vóru børnini framvegis í góðum hyri, og hvat tey hildu um tiltakið var ikki til at fara skeivur í.

– Tey vóru sera væl nøgd, og vilja fegin hittast aftur til líknandi tiltak. Og tað er einki at ivast í, at vit sum skipaðu fyri, hava júst somu meining um tiltakið. Tað gekk væl, alt riggaði, eingin varð sjúkur, veðrið var gott o.s.v. Hetta verður heilt vist endurtikið einaferð seinni, sigur Anna á Dul Mørkøre.

Børn á møti í Ebenezer seinasta leygardag